

ฐานข้อมูล ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี

และภูมิปัญญาท้องถิ่น ตำบลในทอง

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลในทอง

อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

ฐานข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราชการ ๒๕๖๐ มาตรา ๔๗ รัฐต้อง (๑) อนุรักษ์พื้นที่ และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ชนบธรรมเนียมและจริยธรรม อันดีงามของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะ สำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย ภูมิปัญญาไทยมีความสำคัญอย่างยิ่ง ช่วยสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง สร้างความภาคภูมิใจและศักดิ์ศรีเกียรติภูมิ แก่คนไทย สามารถปรับประยุกต์หลักธรรมคำสอน ทางศาสนาใช้กับชีวิตได้อย่างเหมาะสมสร้างความสมดุลระหว่างคนกับสังคม และธรรมชาติได้ อย่างยั่งยืน ช่วยเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิถีชีวิตของคนไทยให้เหมาะสมได้ตามยุคสมัย

กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทอง ได้เล็งเห็นความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงได้จัดทำโครงการสำรวจฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำชาวบ้าน หรือประชณ์ท้องถิ่น เพื่อให้ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำชาวบ้าน หรือประชณ์ ท้องถิ่น เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ไม่ให้สูญหายไปจาก ชุมชน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำชาวบ้าน หรือประชณ์ท้องถิ่น เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำชาวบ้าน หรือ ประชณ์ท้องถิ่น ต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ไม่ให้สูญหายไปจากชุมชน
๒. เพื่อให้ผู้รับการถ่ายทอดตระหนักถึงความสำคัญของภูมิปัญญาในท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำไปสู่การอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญานั้นๆ ต่อไป

ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นคำที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทยเป็นองค์ความรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นซึ่งได้รับการถ่ายทอดจากผู้รู้หรือผู้มีประสบการณ์ ซึ่งเรียกว่าประจำชาวบ้านหรือประจำท้องถิ่นซึ่งมีผู้ให้คำถดความของภูมิปัญญาท้องถิ่นในลักษณะต่างๆ กันดังนี้

สามารถ จันทร์สูรย์ (๒๕๓๖) กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดได้เองที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นสติปัญญา เป็นองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้านทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ชาวบ้านสามารถคิดเอง ทำเองโดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาการดำเนินวิถีชีวิตในท้องถิ่นอย่างสมสมัย

กรมวิชาการ (๒๕๓๘) ให้ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่นว่า คือความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนเราผ่านกระบวนการศึกษา สังเกต วิเคราะห์จนเกิดปัญญาและตกผลึกมาเป็นองค์ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมาจากการรู้เฉพาะรายเรื่อง ความรู้ดังกล่าวไม่ได้แยกย่อยออกมากให้เป็นศาสตร์เฉพาะสาขาวิชาต่างๆ อาจกล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดเป็นพื้นฐานขององค์ความรู้สมัยใหม่ที่ช่วยในการเรียนรู้ การแก้ปัญหาการจัดการและการปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา

รัตนะ บัวสนธิ (๒๕๓๙) กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการทัศน์ของบุคคลที่มีต่อตนเอง ต่อโลก และสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระบวนการทัศน์ดังกล่าวจะมีรากฐานจากคำสอนทางศาสนา ศติราตรี ประเพณี ที่ได้รับการถ่ายทอด ลั่งสอนและปฏิบัติสืบเนื่องกันมาปรับปรุงเข้ากับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงแต่ละสมัย ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อความสุขของในส่วนที่เป็นชุมชน และปัจเจกบุคคล

ฉลาดชาย สมิตานนท์ (อ้างอิงถึงในพิธีฐาน นราคำรำพ. ๒๕๓๗) ให้ความหมายว่า ภูมิปัญญาห้องถินคือ สติปัญญาอันเกิดจากการเรียนรู้สะสมถ่ายทอดประสบการณ์ที่ยาวนานของผู้คนในห้องถินซึ่งได้ทำหน้าที่ชี้นำว่าการจะใช้ชีวิตอย่างยั่งยืนและการกับธรรมชาติรอบตัวนั้นทำอย่างไรที่ในที่สุด ภูมิปัญญาห้องถินอาจถูกยกระดับให้หมายถึงอุดมการณ์ของการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย บนพื้นฐานของการไม่เบียดเบียนสร้างสรรค์ให้เหลือเพียงที่มีชีวิต สัตว์ พืช และมนุษย์ด้วยตัวเองตลอดจนสิ่งไม่มีชีวิตรอบข้าง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (ม.บ.บ.) กล่าวถึงภูมิปัญญาห้องถินไทยว่า เป็นอรห์ความรู้ ความสามารถ และทักษะของคนไทยที่เกิดจากสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเลือกสรร เรียนรู้ ปรุงแต่ง และถ่ายทอดสืบท่อ กันมา เพื่อใช้แก้ปัญหาและทัพนาภารีชีวิตของคนไทยให้สมดุลกับสภาพแวดล้อม และเหมาะสมกับยุคสมัย

พระเจ้า วรวงศ์ (๒๕๓๖) กล่าวว่า ภูมิปัญญาห้องถินสะท้อนมาจากประสบการณ์หรือความชัดเจนจากชีวิต และสังคมในห้องถินนั่นๆ เพาะะนั้นจึงมีความสอดคล้องกับเรื่องของห้องถินมากกว่าภูมิปัญญาห้องถินที่มาจากการข้างนอก ลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาห้องถินคือ มีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐาน มีความเป็นบูรณาการสูงทั้งในเรื่องของกาย ใจ สังคม และสิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงไปสู่นามธรรมที่ลึกซึ้งสูงส่ง อีกทั้งยังเน้นความสำคัญของจริยธรรมมากกว่าวัตถุธรรม เพราะภูมิปัญญาห้องถินให้ความสำคัญกับประสบการณ์ จึงมีความเคราะห์ผู้อาวุโส ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า

จากความหมายดังกล่าว อาจสรุปว่าภูมิปัญญาห้องถิน หมายถึงองค์ความรู้ หรือสิ่งที่สั่งสมกันมาตั้งแต่อดีต ซึ่งเป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตของคนในห้องถิน ซึ่งได้ผ่านการคิดค้นและปรับปรุงเปลี่ยนแปลง จนได้แนวทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคม เป็นที่ยอมรับนับถือจากบุคคลทั่วไป ถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตที่ถ่ายทอดสืบท่อ กันมา

ประเภทของภูมิปัญญาห้องถิน

ภูมิปัญญาห้องถินหมายร่วมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดค้นขึ้น แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาแก้ปัญหา เป็นห้องสติปัญญาและองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้าน ดังนั้น จึงมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระและแนวทางดำเนินชีวิตในวงกว้าง ภูมิปัญญาห้องถินประกอบไปด้วยองค์ความรู้ในหลายวิชา ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๑) ได้จำแนกไว้รวม ๑๐ สาขา คือ

๑. สาขาวิชาเกษตรกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตและขยายผล ทางการเกษตร ด้านการเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึ่งพาตนเองในสภาวะการณ์ต่างๆได้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน การแก้ปัญหา การเกษตรเป็นดัน

๒. สาขาวิชาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค) หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปผลผลิต เพื่อช่วยในการนำเข้าตลาด เพื่อแก้ปัญหาด้านการบริโภค อย่างปลอดภัย ประหยัดและเป็นธรรมอันเป็นกระบวนการให้ชุมชนห้องถินสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้ตลอดทั้งการผลิตและการจัดจำหน่ายผลผลิตทางหัตถกรรม เช่น การรวมกลุ่มของกลุ่มโรงงานยางพารา กลุ่มโรงสี กลุ่มหัตถกรรม เป็นต้น

๓. สาขาวิชาแพทย์ไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชนโดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพและอนามัยได้

๔. สาขาวิชาจัดการธุรกิจการค้าและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจการค้าและสิ่งแวดล้อม ทั้งอนุรักษ์ การพัฒนา และใช้ประโยชน์จากคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๔. สาขาของทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง ความสามารถในด้านบริหารการจัดการค้าการสะสมและบริการของทุนและธุรกิจในชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและโภคทรัพย์เพื่อเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน

๕. สาขาสวัสดิการ หมายถึง ความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกันคุณภาพชีวิตของคนให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๖. สาขาวิศลปกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านศิลปะสาขาต่างๆ เช่น จิตกรรม ประดิษฐกรรม วรรณกรรม หัศนศิลป์ ศิลปะ เป็นต้น

๗. สาขาจัดการ หมายถึง ความสามารถในการบริหารการจัดการดำเนินงานด้านต่างๆ ทั้งขององค์กรชุมชน องค์กรทางสังคมอื่นๆ ในสังคมไทย เช่น การจัดการองค์กรของกลุ่มแม่บ้านระบบผู้เม่าผู้แก่ในชุมชน เป็นต้น กรณีของการจัดการศึกษาเรียนรู้ นับได้ว่าเป็นภูมิปัญญาสาขาวิชาการจัดการที่มีความสำคัญ เพราะการจัดการศึกษาเรียนรู้ดี หมายถึงกระบวนการเรียนรู้ พัฒนาและถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาไทยที่มีประสิทธิผล

๘. สาขาวิชาและวรรณกรรม หมายถึง ความสามารถผลิตผลงานเกี่ยวกับด้านภาษา ทั้ง ภาษาถิ่นภาษาโบราณ ภาษาไทย และการใช้ภาษา ตลอดทั้งด้านวรรณกรรมทุกประเภท

๑๐. สาขาวิชาและประเพณี หมายถึง ความสามารถประยุกต์และปรับใช้หลักธรรมคำสอนทางศาสนาเชื่อและประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่าให้เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติให้บังเกิดผลดีต่อบุคคลและสังคมล้อม เช่น การถ่ายทอดหลักศาสนา การบวชป่า การประยุกต์ ประเพณี บุญประทายข้าว เป็นต้น

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา

รายชื่อวัด/สำนักสงฆ์
ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนหงส์ อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

ลำดับ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนวัด/ สำนักสงฆ์ (แห่ง)	ชื่อ วัด/สำนักสงฆ์ สถานที่ตั้ง	จำนวน (แห่ง)
๑	คู	๒	- วัดเคารพ ม.๑ - สำนักสงฆ์อรุณศุภมิตรสามัคคีธรรม ม.๒	๒
๒	คง	๑	- วัดสุภาพาส ม.๒	๑
๓	โนน	๒	- วัดศาสดาราม ม.๓ - สำนักสงฆ์บ้านโนน ม.๓	๒
๔	โนนแดง	๒	- วัดโนนหินดีาราม ม.๔ - สำนักสงฆ์บ้านโนนแดง ม.๔	๒
๕	โนนคู่	๒	- วัดสว่างศรีชุมภู ม.๕ - สำนักสงฆ์สว่างเทเพนนิมิต ม.๕	๒
๖	โนนหงส์	๒	- วัดสุพรรณาราม ม.๖ - วัดป่าดงพระนิมิต ม.๖	๒
๗	ดอนตาล	๒	- วัดบ้านดอนตาล ม.๗ - วัดไทรคำ ม.๗	๒
๘	คงบัง	๒	- วัดอัตตวิวิหาร ม.๙ - วัดป่าอรัญญิการาม ม.๘	๒
๙	นาไถ	๑	- วัดปานีโคร์เขตตาราม ม.๙	๑
๑๐	นาเตย	๒	- วัดศรีสว่างอาราม ม.๑๐ - สำนักสงฆ์โนนน้อย ม.๑๐	๒
๑๑	โนนหวย	๑	- วัดช้างเผือก ม.๑๑	๑
รวม				๑๙

หมายเหตุ

วัดในเขตตำบลโนนหงส์ จำนวนทั้งสิ้น ๑๔ แห่ง^๑
สำนักสงฆ์ในเขตตำบลโนนหงส์ จำนวนทั้งสิ้น ๕ แห่ง^๒

ข้อมูลปฏิทินกิจกรรมประจำปี วันสำคัญของชาติ ศาสนา พะรมหาภัชตรី และกิจกรรมด้านวัฒนธรรม

วัน/เดือน/ปี ที่จัดกิจกรรม (โปรดระบุให้ ชัดเจน)	ชื่อกิจกรรม/ งานประเพณี	สถานที่จัดกิจกรรม	รายละเอียดกิจกรรม (โปรดระบุความเป็นมา/ ความสำคัญอย่างย่อและกิจกรรม)	บุคคล/หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ (โปรดระบุให้ชัดเจน)	หมายเหตุ
๑ ม.ค.	งานทำบุญเข็นปีใหม่	วัดต่างๆในพื้นที่ตำบล	เลี้ยงพระ พิธีบูชา ทำบุญ ตักบาตร ข้าวสาร อาหารแห้ง	กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและ คณะกรรมการหมู่บ้าน / ประชาชน	
เดือน มี.ค.	วันมະນາມບູชา	วัดต่างๆในพื้นที่ตำบล	ทำบุญตักบาตร ปฏิบัติธรรม พิธีบูชา ทำบุญ ประโยชน์ เวียนเทียน	กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและ คณะกรรมการหมู่บ้าน / ประชาชน	
๑-๓๐ เม.ย.	บวชบรรพชาสามเณร	สำนักสงฆ์บ้านโนนแดง ม.๔	จัดพิธีบรรพชา อุปสมบท เพื่อสืบสานอนุรักษ์ ประเพณีท้องถิ่น	วัด/ชุมชน/ประชาชน	
๑๗ - ๑๖ เม.ย.	ประเพณีสงกรานต์	วัดต่างๆ ในพื้นที่ตำบล	ทำบุญตักบาตรเทโว , พิธีสงฆ์	วัด/ชุมชน/ประชาชน	
๑๗ เม.ย.	กิจกรรมรณรงค์ดำเนินการ ผู้สูงอายุ	อบต.โนนหงส์	จัดกิจกรรมสรงน้ำพระ , รณรงค์ดำเนินการผู้สูงอายุ	อบต.โนนหงส์/ชุมชน/ ประชาชน	
เดือน มิ.ย.	ประเพณีวิสาขบูชา	วัดต่างๆในพื้นที่ตำบล	ทำบุญตักบาตร ปฏิบัติธรรม พิธีบูชา ทำบุญ ประโยชน์ เวียนเทียน	กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ คณะกรรมการหมู่บ้าน/ ประชาชน	
ก.ค.	ประเพณีอาสาหบูชา, ประเพณีวันเข้าพรรษา	วัดต่างๆในพื้นที่ตำบล	ทำบุญตักบาตร ปฏิบัติธรรม พิธีบูชา ทำบุญ ประโยชน์ เวียนเทียน	กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและ คณะกรรมการหมู่บ้าน/ ประชาชน	

วัน/เดือน/ปี ที่จัดกิจกรรม (ประชุมให้ ซักเจน)	ชื่อกิจกรรม/ งานประเพณี	สถานที่จัดกิจกรรม	รายละเอียดกิจกรรม (ประชุมความเป็นมา/ ความสำคัญอย่างย่อและกิจกรรม)	บุคคล/หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ (ประชุมให้ซักเจน)	หมายเหตุ
๑๖ ส.ค.	วันแม่แห่งชาติ	อำเภอป้านผือ	จัดกิจกรรมเฉลิมพระชนมพรรษา และร่วมพิธี ณ ที่ว่าการอำเภอ	อำเภอป้านผือ	
พ.ค.	ทำบุญ ๙ วัด ลอดเลิกะ อบายมุข	วัดค่างๆ ในพื้นที่ตำบล	ทำบุญตักบาตร ปฏิบัติธรรม พัง团圆 บำเพ็ญ ประโยชน์	กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ คณะกรรมการหมู่บ้าน/ ประชาชน	
พ.ค.	ประเพณีออกพรรษา	วัดค่างๆ ในพื้นที่ตำบล	ทำบุญตักบาตร ปฏิบัติธรรม พัง团圆 บำเพ็ญ ประโยชน์	กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ คณะกรรมการหมู่บ้าน/ ประชาชน	
พ.ย.	ประเพณีลอยกระทง	วัดค่างๆ ในพื้นที่ตำบล	จัดกิจกรรมแห่โคมไฟ , จุดบั้งไฟดอก, การลอยกระทง	กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ คณะกรรมการหมู่บ้าน/ ประชาชน	
๔ ธ.ค.	วันพ่อแห่งชาติ	อำเภอป้านผือ	จัดกิจกรรมเฉลิมพระชนมพรรษา และร่วมพิธีการ ที่ว่าการอำเภอ	อำเภอป้านผือ	

សំណុលពាន គិតថា វិធានរម្យ ប្រជុំដែន ឡេក្រិប្បញ្ញត្តីអ៊ូរិន

ลำดับ ที่	ประเด็น / วัฒนธรรม	ประวัติความเริ่มมา	ระยะเวลา	สถานที่
๑	วัฒนธรรมบูชา	มาถ่ายบูชา เป็นวันสำคัญของพะเพหุรักษาในวันหนึ่ง ซึ่งเป็นที่รักกันว่า เป็นวันเกิดพระธรรม ถือว่าเป็นวันที่ พะเพหุรักเจ้า ได้ประakash หลักธรรม คำสั่งสอนของพระองค์ เพื่อให้พระอรหันต์ทั้งหลาย ที่มาประชุมกันในวันนั้น นำไปเผยแพร่ วันมาถ่ายบูชา เป็นวันบูชาพิเศษ	ปี ๑๙ ค.ศ. เดือน ๔	ในพื้นที่ตำบลและใกล้เคียง
๒	ประเพณีบูญสังการงาน	ประเพณีสังการงาน ถือเป็นวันขึ้นใหม่ของไทย ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๓ - ๑๕ พฤษภาคม ของทุกปี มีการทำบุญตักบาตร และสรงน้ำพระ ลดน้ำดื่มหัวขอพร ผู้สูงอายุให้อยู่เย็นเป็นสุข	๑๓ - ๑๖ พฤษภาคม ของทุกปี	ในพื้นที่ตำบลและใกล้เคียง
๓	วันวิสาขบูชา	วันวิสาขบูชา หมายถึง การบูชาในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค.ศ. เดือน ๖ วันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญที่ได้รับอธิษฐานกับพระพุทธเจ้า ๓ ประการ คือ เป็นวันпросสูติ たりสร้างเป็นพระพุทธเจ้า และปฏิบัติพหาน	ปีน ๑๕ ค.ศ. เดือน ๖	ในพื้นที่ตำบลและใกล้เคียง
๔	วันอาสาฬหบูชา	วันอาสาฬหบูชา หมายถึง การบูชาในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค.ศ. เดือน ๘ วันอาสาฬหบูชาเป็นวันที่พระพุทธเจ้าได้ทรงประakash พะเพหุรักสามาเป็นครั้งแรก โดยการแสดงปฐมเทศนา โปรดพรปัญญาจักรคีย์ที่ปาอิสิปานามุคทางวัน จนพะอุดญาโภณพัญญา ได้บรรลุธรรมและขอว่าเป็นพะภิกขุรูปแรกในพะเพหุรักสามา จึงถือวันนี้เป็นวันแสร้งที่มีพระสงฆ์เกิดขึ้นครบองค์พระรัตนตรัย	ปีน ๑๕ ค.ศ. เดือน ๘	ในพื้นที่ตำบลและใกล้เคียง

ลำดับ ที่	ประเด็น / วัฒนธรรม	ประวัติความเป็นมา	ระยะเวลา	สถานที่
๖	วันเข้าพรรษา	วันเข้าพรรษา เป็นวันสำคัญในพุทธศาสนาวันหนึ่ง ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสรู้ในป่าประจำอยู่ ณ ที่ได้ให้นามว่า "ป่าอกล้อม" ช่วงฤดูฝนที่มีกำหนดเป็นระยะเวลา ๓ เดือน ตามที่พระธรรมวินัยบัญญัติไว้ โดยไม่ไปค้างแรมที่อื่น ยังมี ประเด็นสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย คือ "ประเพณีหล่อเทียนเข้าพรรษา" ประเพณีที่กระทำกันเมื่อ古ลังกูด เข้าพรรษา ซึ่งมีมาตั้งแต่โบราณกาล การหล่อเทียนเข้าพรรษา มีอยู่เป็นประจำทุกปี เพราะในระยะ เข้าพรรษา พระภิกษุจะต้องมีการสวดมนต์ทำวัตรทุกเช้า - เย็น และในการนี้จะต้องมีธูป - เทียนจุดบูชาด้วย พุทธศาสนาทั้งหลาย จึงพร้อมใจกันหล่อเทียนเข้าพรรษาสำหรับให้พระภิกษุจุดเป็นการกุศลทานอย่างหนึ่ง เพราะเชื่อกันว่าในการให้ทานด้วยแสงสว่าง จะมีอานิสงส์เพิ่มพูนปัญญาทุกศาสว่างใส่ ตามชนบทนั้น การ หล่อเทียนเข้าพรรษาทำกันอย่างເອົກເກຣີສຸກສານນາມກ ເມື່ອหล่อเสร็จแล้ว ก็จะมีการແຫ່ວນ รอบพระ อุโบสถ ๓ รอบ แล้วนำไปบูชาพระตลอดระยะเวลา ๓ เดือน	แรก ๑ ค่ำ เดือน ๘	ในพื้นที่ ตำบล และ ใกล้เคียง
๗	ประเพณีตักบาตรเทโว	หลังวันออกพรรษา ๑ วัน คือ แรก ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ จะมีการ "ตักบาตรเทโว" หรือชื่อเต็มตามคำพระว่า "เทโว โรหณะ" แปลว่า การหยั่งลงจากเทวโลก โดยสามารถเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "ตักบาตรดาวดึงส์" โดยอาหารที่นิยม นำไปเลี้บารคือ ข้าวต้มมัด และ ข้าวต้มลูกโyn	แรก ๑ ค่ำ เดือน ๑๑	ในพื้นที่ ตำบล และ ใกล้เคียง
๘	ประเพณีลอยกระทง	ลอยกระทง เป็นประเพณีที่สำคัญ ได้สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณ โดยมีความเชื่อว่า ลอยกระทงจะช่วยนำความรุ่งเรือง ความสุข ความเจริญมาสู่บ้านเรือน ให้ครอบครัวมีความสุข ความเจริญรุ่งเรือง ตลอดปี ดังนั้น จึงมีการจัดงานลอยกระทง ณ แม่น้ำเจ้าพระยา ที่จังหวัดกรุงเทพฯ ประเทศไทย ให้ล่องตามแม่น้ำไปกับกระทง และยังเป็นการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกด้วย	วันเพ็ญ(ปีนี้ ๑๕ ค่ำ) เดือน ๑๒	ในพื้นที่ ตำบล และ ใกล้เคียง

ຢືດສົບສອງ ຄອງສົບສີ

ຢືດສົບສອງມາຈັກຄໍາ ๒ ຄໍາ ຄື່ອ ຢືດ ກັບ ສົບສອງ ຢືດມາຈັກຄໍາວ່າ ຈາຣີທໝາຍຄື່ງສິ່ງທີ່ບັນຫຼັບຕ່ອກກັນມາຈັນ
ກລາຍເປັນປະເພນີ່ທີ່ດີ່ງມາ ຂາວອືສານ ເຮັກວ່າ ຈາຢືດທ້ອຍຢືດສົບສອງໃນໜຶ່ງປີ

ຄອງສົບສີ ມາຍຄື່ງ ຄຣອງທຣຣມ ๑๔ ອຍ່າງ ເປັນກຣອບທ້ອງແນວທາງທີ່ໃຫ້ບັນຫຼັບຕ່ອງກັນ ຂອງຜູ້ປົກໂຄຮົງກັບຜູ້ໄດ້ປົກໂຄຮົງ ພຣະສ່ງໝີ ແລະ ຮະຫວ່າງບຸຄຄລ໌ທົ່ວໄປ ເພື່ອ
ຄວາມສັບສົນສຸຂ່າຍເຢັ້ນຂອງ ບ້ານເມືອງ ວິດ໌ຊີວິຕຄວາມເປັນອຸ່ນໆຂອງຂາວອືສານທີ່ດຳຮັ່ງຊີ່ພູ້ໃນສັກຄົມເກຫະກຣຣມ ຕາມສກາພແວດລ້ວມທາງທຣຣມຫາດີທີ່ແໜ້ງແລ້ງກັນດານັ້ນ ໃນຄວາມເຂົ້າ
ທີ່ຕ່ອງກັນດຳເນີນຊີວິຕທີ່ມີຄວາມພາສຸກແລະເຈີ້ນຮູ່ຮົງເຮັດວຽກແກ່ຄຣອບຄຣວະແບ່ນມືອງກີ່ຕ້ອງມີການປະກອບປີເຊີກຣມ ມີການເຫັນສຽງນູ້ຫາສິ່ງສັກດີສິກໍ່ທັງຫລາຍ ແລະ ຮົ່ວມທຳບຸນ
ຕາມປະເພນີ່ທາງພູທສາສනາດ້ວຍທຸກໆເດືອນໃນຮອບປິ້ນນີ້ການ ຈັດຈານບຸນພື້ນບ້ານປະເພນີ່ພື້ນເມືອງກັນເປັນປະຈຳ ຈຶ່ງໄດ້ຄົວເປັນປະເພນີ່ ๑๒ ເດືອນເຮັກກັນວ່າ ຢືດ
ທີ່ຕ່ອງກັນດຳເນີນຊີວິຕທີ່ມີຄວາມພາສຸກແລະເຈີ້ນຮູ່ຮົງເຮັດວຽກແກ່ຄຣອບຄຣວະແບ່ນມືອງກີ່ຕ້ອງມີການປະກອບປີເຊີກຣມ ເພື່ອສ້າງຂວັງແລະ ກຳລັງໃຈທີ່ຕ່ອງກັນ
ດຳຮັ່ງຊີ່ພູ້ໃນວັດທະນທຣຣມທີ່ສິ່ບທອດກັນມາຄື່ງປັຈບັນຄຕົວາມເຂົ້າໃນວິດ໌ຊີວິຕຄວາມເປັນອຸ່ນໆທີ່ເກີ່ຍວັນກັບການເກຫະກຣຣມ ເພື່ອສ້າງຂວັງແລະ ກຳລັງໃຈທີ່ຕ່ອງກັນ
ດຳຮັ່ງຊີ່ຂາວອືສານຈຶ່ງມີການບຸນພື້ນບ້ານມາກມາຍຈີນໄດ້ຢ່ອງວ່າເປັນກຸງວິກາຄທີ່ມີການປະເພນີ່ພື້ນບ້ານມາກທີ່ສຸດໃນປະເທດຢືດສົບສອງເດືອນທ້ອງປະເພນີ່ສົບສອງເດືອນນັ້ນ ຂາວອືສານ
ຮ່ວມກັນປະກອບປີເຊີກນັບແຕ່ດັນປີ ຄື່ອ

๑. เดือนอ้าย หรือเดือนเจียง งานบุญเข้ากรรม มีงานบุญดอกผ้า (นำผ้าห่มหน้าไปถวายสงฆ์)

ประเมณเสิ่งกล่อง ทำลานตี(ланนวนค้าข้าว)ทำปลาಡาก (ทำปลาร้าวไว้เป็นอาหาร) เกี่ยวข้าวในนา เเล่นว่าว่า ซักว่าวสวน นิมนต์พระสงฆ์เข้าประวารกรรมตามประเพณนั้นมีการทำบุญทางศาสนา เพื่อนำสิ่งที่ทดแทนบุญคุณต่อบรรพบุรุษ ชาวบ้านเลี้ยงผึ้น ผึ้นบรรพบุรุษ มีการตรัสรีเมืองเก็บสะสมข้าวปลาอาหารไว้กินในยามแล้ง

๖. เครื่องมือ งานบัญชีคลาน ทำบัญชีทั่วไป ประสงค์เทคโนโลยีองแมโพสพ ทำพิธีปลงข้าวในล้อมและฟัดข้าว

ในлан ขันข้าวเหลือขั้นเล้า (ยังคง) นับเป็นความเชื่อในการบำรุงขวัญและสิริมงคลทางเกษตรกรรม มีทั้งทำบุญ ที่วัดและบางครั้งทกบุญที่ลานนาด้วย เมื่อขันข้าวใส่ยัง แล้วมักไปทำบุญที่วัด

๓. เดือนสาม บุญข้าวจี มีพิธีเลี้ยงลາตาแยก (พระภรmin) เพราะบนข้าวขึ้นยังแล้ว งานเอื้นขวัญข้าวหรือ

กุ่งหัวแมวข้าว เนื้อยี่หร่าสามทำบุญข้าวจีตอนเย็นทำมา仿佛บุชา ลงเป็นฝ่ายหาหลักฟิน (ไม่เชื่อเพลิงลำไม่มีฝ่ายหลัก ก็ไม่แห้ง-ฟิน) ตามประเพณีหลังจากเก็บเกี่ยวข้าวใส่ยุงแล้ว มีการทำบุญเช่นสรวงบุชาเจ้าที่นา สิ่งชาวอีสานเรียกว่า ตาแ颖 และทำบุญแผ่ส่วนกุศลให้ผีปู่ย่าตายาย อันเป็นการแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ โดยการทำข้าวจี (ข้าวเหนียวปั้นเป็นก้อนสอดไส้น้ำตาลหรือน้ำอ้อยชูปี๊บจังเหลือง) นำไปถวายพระพร้อมอาหารคาวหวานอื่นๆ

๔. เดือนสี่ บุญพระเวส (อ่านออกเสียงพระ-เหวด) มีงานบุญพระเวส (พึงเทคโนโลยีชาติ) แห่งพระอุปคุตตั้งศาลเพียงตา ทำบุญแจกข้าวอุทิศให้ผู้ตาย

(บุญเปตเพล) ประเพณีเทคโนโลยีชาติใหม่องกับประเพณีภาคอื่นๆ ด้วย เป็นงานบุญทางพุทธศาสนาที่ถือปฏิบัติทำบุญถวายภัตตาหารแล้วตอนบ่ายฟังเทศน์ เรื่องเวสสันดรชาดกตามประเพณีวัดติดต่อกัน ๒-๓ วันแล้วแต่กำหนดในช่วงที่จัดงานมีการแห่พระอุปคุตเพื่อขอให้บันดาลให้ฝนตกด้วย

๕. เดือนห้า บุญสรงน้ำ หรือเทศกาลสงกรานต์ ชาววีสาณเรียกว่า สังขันต์ตามประเพณีจัดงานสงกรานต์นั้น บางแห่งจัดกัน ๓ วัน บางแห่ง ๗ วัน

แล้วแต่กำหนดมีการกำหนดภาระความหวาดหวั่น หรือภัยจังทันเข้า-เพลตตลอดเทศบาล ตอนบ่ายมีสรงน้ำพระ รถน้ำผู้ใหญ่แต่ก่อเจดีย์ทราย

๖. เดือนหก บุญบั้งไฟ บางแห่งเรียก บุญวิสาขบชา มีงานบุญบั้งไฟ (บุญขอฝน) บุญวิสาขบชา

วันเพญเดือนแหกเกือบตลอดเดือนแหกนี้ ชาวอีสานจัดงานบุญบั้งไฟ จัดวันใดแล้วแต่คณะกรรมการหมู่บ้านกำหนดถือเป็นการทำบุญบูชาแคน (เทวดา) เพื่อขอให้ฝนตกต้องตามฤดูกาลและความอุดมสมบูรณ์ของข้าวปลาอาหารในปีต่อไปครั้นวันเพญแหก เป็นงานบุญวิสาขบูชาประเพณีสำคัญทางพุทธศาสนา มีการทำบุญพังเทียน เพื่อผลแห่งอันสิสงสัยในพหหน้า

๗. เดือนเจ็ต บุญข้าวยะ มีพิธีเลี้ยงตาแยก ปูต้า หลักเมือง งานบุญเบิกบ้านเบิกเมือง งานเข้านาคเพื่อบวชนาคคติความเชื่อหลังจากหัวน้ำข้าวกล้าดำเนินเร็ว มีการทำพิธี เช่นสรวงเจ้าที่นา เพื่อความเป็นสิริมงคลให้ข้าวกล้า ในนองของงาน บ้านที่ก่อสร้างอุปสบทดแทนบุญคุณบิดามารดา และเตรียมเข้ากรรมในพระราช

๔. เดือนแปด งานบุญเข้าพรรษา มีพิธีหล่อเทียนพรรษางานบุญเทศกาลเข้าพรรษา

แต่ละหมู่บ้านช่วยกันหล่อเทียนพรรษา ประดับให้สวยงาม จัดขบวนแห่เพื่อนำไปถวายเป็นพุทธบูชา มีการทำบุญถวายภัตตาหาร เครื่องไทยทานและผ้าอ白น้ำฝน เพื่อพระสงฆ์จะได้นำไปใช้ตลอดเทศกาลเข้าพรรษา

๕. เดือนเก้า บุญเข้าประจำบดิน จัดงานวันแรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๙ นับแต่เข้ามืด ชาวบ้านจัดอาหารความหวาน หมายพูลบูหรี่ส่ากระหงเล็ก ๆ นำไปวางไว้ตามลานบ้าน ใต้ต้นไม้ ข้างพระอุโบสถ เพื่อเป็นการให้ทานแก่前世หรือวิญญาณที่ตกทonusสายมีการทำบุญที่วัด พิงเทคน์เป็นอนิสงส์

๖. เดือนสิบ บุญเข้าวสาก ข้าวสากหมายถึงการกรุณาราษฎร คล้ายงานบุญสลาภภัตในภาคกลาง

จัดงานวันเดือน ๑๐ นำสำรับความหวานพร้อมกับข้าวสาก(กรุณาสาท) ไปทำบุญที่วัดถวายผ้าอ白น้ำฝนและเครื่องไทยทาน แต่ก่อนที่จะถวายนั้นจะทำสลาภติดไว้พระสงฆ์องค์ใดจับสลาภได้ได้ก็รับถวายจากเจ้าของสำรับนั้น ตอนบ่ายพิงเทคน์เป็นอนิสงส์

๗. เดือนสิบเอ็ด บุญออกพรรษา มีพิธีถวายผ้าห่มหน้าในวันเพ็ญ มีงานบุญตักบาตรเทโว พิธีกรุณข้าว

กิพย์ พิธีloyเรือไฟนับเป็นช่วงที่จัดงานใหญ่กันเกือบทลอดเดือน นับแต่วันเพ็ญ มีการถวายผ้าห่มหน้าแด่พระพุทธพระสงฆ์ วันแรม ๑ ค่ำ งานบุญตักบาตรเทโว ตอนเย็นนั้นเช่น ๑๔ ค่ำ มีพิธีกรุณข้าวทิกพย์ มีงานช่วงเชือ (แข่งเรือ) ในวันเพ็ญมีงานแห่ปราสาทผึ้ง พิธีloyเรือไฟ (ไฟเรือไฟ) เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา มีทั้งงานบุญกุศล และสนุกสนานรื่นเริง

๘. เดือนสิบสอง บุญกฐิน ทำบุญข้าวมาพิธีถวายกฐินเมื่อถึงวันเพ็ญจัดทำข้าวมา (ข้าวใหม่) นำไปถวายพระ พร้อมสำรับความหวานขึ้นตอนบ่ายพิงเทคน์เป็นอนิสงส์ จัด พิธีทอดกฐินตามวัดที่!! จองกฐินไว้ งานบุญใน อีตสิบสองนั้น ตามหมู่ที่เคร่งประเพณียังคงจัดกันอย่างครบถ้วนบางแห่งจัดเฉพาะงานบุญใหญ่ๆ ตามแต่คณะกรรมการหมู่บ้านร่วมกันจัด บางแห่งเป็นงานใหญ่ประจำปี งานบุญแห่เทียนพรรษา ชาวจังหวัดอุบลฯ จัดเป็นงานใหญ่ทุกปีงานลอยเต้อไฟ ชาวจังหวัดหนองบัวฯ จัดเป็นงานใหญ่ประจำ และงานแห่ปราสาทผึ้งชาวเมืองสกลนคร จัดเป็นงานใหญ่ประจำ เป็นต้น ปัจจุบันนี้มีการพื้นฟุการจัดงานอีตสิบสองเป็นงานใหญ่ๆ เพื่อการอนุรักษ์สินมรดกทางวัฒนธรรมและส่งเสริมการท่องเที่ยวสู่จังหวัดด้วย

คงสิบสี่

สำหรับคงสิบสี่ ตามคติการถือปฏิบัติของชาวอีสานนั้น ถือเป็นหลักธรรมในการครองบ้านครองเรือนที่

ควรปฏิบัติ ซึ่งหากใครที่ถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดแล้วนับเป็นบุคคลอยู่ในศีลในธรรมเป็นที่เคารพนับถือของคนทั่วไปหลักปฏิบัติ ๑๔ ข้อ หรือ ๑๔ ประการ ได้แก่

๑. ทุเมือง เป็นราชธานีต่างหน้าแห่นบ้านเมือง หมายถึง เป็นบุคคลที่พูดจาไฟเรา อ่อนหวาน พูดจริง

๒. ตาเมือง เป็นนักประชญ มีความรอบรู้ในวิชาการบ้านเมือง รู้หลักธรรม

๓. แก่นเมือง เป็นผู้ทรงคุณธรรม ยุติธรรม

๔. ประชุมเมือง เป็นผู้มีความสามารถในการใช้ตัวราชบุทยุทธเปรียญ
๕. รากเมือง เป็นผู้รอบรู้ในด้านโบราณศาสตร์ ดาราศาสตร์
๖. แห่งเมือง เป็นผู้มีความเชื่อสัตย์ ปฏิบัติงานด้วยความเชื่อสัตย์
๗. ชางเมือง เป็นผู้ชำนาญในการออกแบบ ชำนาญในการศึกษา
๘. ขึ้นเมือง เป็นผู้มีตระกูลเป็นนักประชญาต์ผู้กล้าหาญ
๙. แปมเมือง เป็นผู้มีศีลธรรมอันดี ตัดสินคดีความเที่ยงธรรม
๑๐. เขตเมือง เป็นผู้ทำหน้าที่พิทักษ์เขตเมือง รักษาเขตแดนบ้านเมือง
๑๑. ใจเมือง เป็นผู้ทำหน้าที่ปกครองบ้านเมืองที่ดี
๑๒. ค่าเมือง เป็นผู้พิทักษ์รักษาให้มีเมืองมีค่า มีเงินทอง ติดต่อค่าขาย
๑๓. สติเมือง เป็นผู้รู้จักการรักษาพยาบาล หมอยา
๑๔. เมฆหมอกเมือง เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ประดูจเทพารักษ์พิทักษ์เมืองเป็นหลักเมืองการถือคงสิบสี่ประการนี้นับเป็นการรักษาบ้านครองเรือนมีศีลธรรม มี

ทศพิธราชธรรม

ฐานข้อมูลกลุ่มอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. ด้านการเกษตร

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	การทำปุ๋ยอินทรีย์	นายแสง ลายแก้ว	ม.๓ ต.โนนทอง
๒	การเลี้ยงหมู	นายประดิษฐ์ เกรงขาม	ม.๑๑ ต.โนนทอง
๓	การผลิตข้าวคุณภาพ	นายประยงค์ ทีปสว่าง	ม.๑ ต.โนนทอง

๒. สาขาอุตสาหกรรมและหัดกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค)

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	การทำเกลือสินเรือง	นายประเสริฐ นวากลั่นยู	ม.๗ ต.โนนทอง
๒	กลุ่มไว้ใจเข้า	นายยศพล ทองเคน	ม.๙ ต.โนนทอง
๓	กลุ่มหอผ้า	นางมุก บัวชน	ม.๙ ต.โนนทอง
๔	กลุ่มเครื่องจักรสาร	นายสวัสดิ์ นนทะนำ	ม.๑๐ ต.โนนทอง

๓. ด้านการแพทย์ไทย

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	นวดแผนโบราณ	นางสาวสุวรรณ ไชยเดช	ม.๑ ต.โนนทอง
๒	นวดแผนโบราณ	นางไมล์ บำรุงสุข	ม.๗ ต.โนนทอง
๓	นวดแผนโบราณ	นายธงชัย แก้วคำภา	ม.๘ ต.โนนทอง
๔	นวดแผนโบราณ	นายเหมือน มีพงษ์	ม.๗ ต.โนนทอง

๔. ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	กองทุนและธุรกิจชุมชน บ้านนาเตย	นายอานัน โคตรชมนภ	ม.๑๐ ต.โนนทอง
๒	กองทุนและธุรกิจชุมชน บ้านโนนทอง	นายสรัสด เกรงขาม	ม.๖ ต.โนนทอง

๔. ด้านศิลปกรรม วรรณกรรม การแสดงพื้นบ้าน

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	หมอลำกลอน	นางแพงตี เหง้าบุญนา	ม.๑ ต.โนนทอง
๒	หมօแคน/พิน	นายบัญชี พิมมา	ม.๑ ต.โนนทอง
๓	พิธีพราหมณ์/หมօสู่ขวัญ	นายบัญชี พิมมา	ม.๑ ต.โนนทอง
๔	หมอลำกลอน	นางรำพรณ จันทร์ไพรสาร์	ม.๑๕ ต.โนนทอง
๕	พิธีกรทางศาสนา	นายชัชวาล พ่วตา	ม.๗ ต.โนนทอง